

Prezențe – Absențe fantastice în *Scaunele* de Eugen Ionesco - Marina Cap-Bun
(Universitatea Ovidius, Constanța)

Studiul propune o analiză a piesei lui Ionesco *Scaunele*, ca metaforă teatrală complexă a vidului și a neantului. Este o încercare de a revela energiile imaginative ale acestei piese despre joacă și povești. Lipsa severă de identitate este pusă în scenă printr-o desintegrare literală a prezenței corporale a celor mai mulți dintre actori, înlocuiți în mod simbolic de scaune goale. Paradigma proliferării se aplică aici vacuumului, într-o încercare ingenioasă de a lupta împotriva convențiilor lingvistice și teatrale osificate și de a explora posibilitățile infinit create ale spectacolului teatral. Această schemă cINETICĂ acționează ca o pânză de păianjen în mrejele căreia cei doi protagoniști se mișcă asemenea unor insecte neputincioase, prinse în textura fatală. Anxietatea lor se materializează astfel într-o proiecție vizuală a labirintului lor interior, căci piesa nu se adresează doar conștientului, ci și inconștientului. Clădită în mod esențial pe imagini simbolice, piesa îngăduie publicului să participe la această arhitectură mobilă a spațiului scenic, invadat de scaune goale, în căutarea unui nou limbaj teatral, bazat pe alte tipuri de percepție și aspirând spre un nou tip de sensibilitate. Oratorul surdo-mut angajat să livreze un mesaj inexistent este emblematic pentru criza severă a formelor de expresie teatrală și pentru nevoia lui al Ionesco de a se lansa în căutarea unui nou limbaj, non-lingvistic, capabil să exprime un alt tip de mesaj. Este o evidentă tânjire spre reinventarea comunicării teatrale.